

РЕШЕНИЕ

№ 5194

гр. София, 07.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 17.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2664** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма],[ЕИК] чрез адв. Т. Т., САК, със съдебен адрес: [гр. С. ,л. „А. Бус“ № 18 вх.В против Решение № ПО-24/18.02.2020 г. на Директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С. (ТД на

НАП С.), с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. № 202225-023-0000407/06.02.2020г., издадено от Б. Б. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В жалбата се твърди, че решението е немотивирано, необосновано и незаконосъобразно. Подробни съображения са изложени в депозираната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да отмени Решение № № ПО-24/18.02.2020 г., с което е отхвърлена жалбата му като неоснователна срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № № 202225-023-0000407/06.02.2020г. В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован се явява лично и с адв. И., която поддържа жалбата, моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения.

Ответникът - Директорът на ТД на НАП С., редовно призован се представлява от юрисконсулт К., която оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и недоказана. Моли съда да остави в сила Решение № ПО-24/18.02.2020 г. на Директор на

Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С. .

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните, и след направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно изискванията на ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който е предвидено обжалване пред съд, съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК. Решението на ТД на НАП-С. е връчено на жалбоподателя на 21.02.2020 г., видно от представеното известие за доставяне по електронен път /л.14/. Жалбата е подадена на 27.02.2020 г., видно от клеймо на приложения пощенски плик, което я прави процесуално допустима.

Съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № № № 202225-023-0000407/06.02.2020г. е издадено по отправено мотивирано искане на Т. Г. П. на длъжност Главен инспектор по приходите във връзка с ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22222520000608-020-001/03.02.2020г., връчена по електронен път на същата дата.

Установено е, че основната дейност на настоящия жалбоподател е организиране на хазартни игри, като дружеството притежава шест действащи лиценза, издадени от Държавна комисия по хазарта. Очакваният размер задължения на дружеството е 1 004 224,35 лв.

Върху търговското предприятие е учреден особен залог в полза на банка. От органите по приходите е извършена проверка в имотния регистър към Агенция по вписванията, при която е установено, че е вписан учреден залог върху търговското предприятие като съвкупност, по който [фирма] е длъжник, а ТБ „ПИБ“ е кредитор. Задължението на длъжника към кредитора е в размер на 5 084 790.00 лв. главница по силата на сключен договор между страните и анекси към него. При извършена проверка – справка в И. се установява, че дружеството не притежава недвижими имоти. Налични са данни за притежаване на две МПС. На база на тези данни е формиран извод за затруднено събиране на бъдещи публични вземания

С издаденото ПНПОМ изх. № С190022-023-0002807/20.09.2019 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание на чл. 121, ал. 1 от ДОПК са наложени обезпечителни мерки, както следва:

1. запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма], ТБ „ПИБ“ и [фирма] в размер на 1004224,35 лв.
2. запор върху МПС – л.а. АУДИ с рег. [рег.номер на МПС] и л.а. К. с рег [рег.номер на МПС]

ПНПОМ в връчено на дружеството-жалбоподател чрез упълномощено лице на

07.02.2020г.

С жалба вх. № 2553-03-102/13.02.2020г. г., депозирана чрез главния публичен изпълнител до Директор на ТД на НАП С., [фирма]] е оспорило по административен ред законосъобразността на издаденото ПНПОМ.

С Решение № ПО-24/18.02.2020 г., издадено от Директор на ТД на НАП С., жалбата е оставена без уважение, като неоснователна.

Жалбата е процесуална допустима, тъй като е подадена е в законоустановения срок, от легитимирано лице и при наличие на интерес от обжалване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

ПНПОМ е издадено от компетентен административен орган, както и потвърждаващото го Решение № ПО-24/18.02.2020 г., което е предмет на съдебното оспорване. При издаването не са допуснати нарушения на материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 2 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

Съдът, констатира, че първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 от ДОПК в конкретния случай не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от [фирма] са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложените съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК с ПНПОМ изх. № № 202225-023-0000407/06.02.2020г.запори. Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 от ДОПК в случая също не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 от

ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1-8 от ДОПК не се изисква и затова неговата липса не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 от ДОПК, предвиждащо, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 от ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 от ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Не е налице и третото отменително основание. Спорните предварителни обезпечителни мерки са наложени при стриктно спазване на изискванията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на

ревизионния акт, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. По делото е приложена справка за вписвания във връзка с определена сделка в Централния регистър на особените залози, от която е видно, че предмет на залог е търговско предприятие [фирма], съгласно Договор за залог на търговско предприятие и опис Приложение №1 към него с описание на машини , съоръжения и оборудване. Залогът е вписан и в ТР. Представено е и уведомление от ПИБ до НАП съгласно което банката-кредитор е предприела действия по принудително изпълнение по отношение на учредения залог на търговското предприятие насочено към отделни елементи от цялото търговско предприятие, в това число вземания на дружеството, които същото има по посочени в писмото банкови сметки. С оглед на тези данни, директорът на ТД на НАП С. е мотивирал в оспореното решение, че налагането на предварителните обезпечителни мерки е свързано с евентуални отчуждителни сделки, от които следва затруднено събиране на публичните вземания, поради недостатъчно имущество, гарантиращо погасяването на публичните задължения.

Съдът приема, че ПНПОМ е издадено в съответствие с разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, а именно: от главния публичен изпълнител, в хода на висящо ревизионно производство, по мотивирано искане на орган по приходите, с цел да се предотвратят сделки и действия по разпореждане с имуществото на ревизираното дружество, които биха довели до невъзможност събирането на публични държавни вземания. Съгласно чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност.

Съдът намира, че не е нарушена разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, в който смисъл са изложени мотиви в обжалваното решение, които се споделят напълно. Разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, следва да бъде тълкувана съобразно систематичното ѝ място, като се държи сметка на засиления държавен интерес, регламентиран в чл. 121, ал. 1 от ДОПК, а именно: охрана на събирането на публични държавни вземания.

От друга страна, съдът съобрази и това, че всяко обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице. При издаване на постановлението за налагане на обезпечителни мерки, а и в решението на по-горестоящия орган, е съобразен размера на предполагаемото задължение, както и това, че върху притежаваните от дружеството активи - обект на обезпечение, има учредени вещни тежести. Взето е предвид също и това, че банковите сметки на търговеца в ТБ [фирма] и [фирма] са обект на особен залог.

Ето защо, съдът намира за неоснователно възражението, че към момента на налагане на обезпечителните мерки-предмет на настоящото обсъждане, е липсвала обезпечителна нужда или че същите са прекомерни.

С оглед горното, прилагането на процесната обезпечителна мярка се явява допустимо

и законосъобразно, с оглед засиления обществен интерес, презюмиран от разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в който смисъл са изложени съображения и от административния орган в обжалваното решение, които се споделят изцяло от настоящия състав.

В производството по чл. 197 от ДОПК, приходните органи, както и съдът, не могат да преценяват изводите на ревизиращите органи относно размера и дължимостта на предполагаемите публични задължения, с оглед на което доводите на жалбоподателя досежно размера на вземането са неотнормими към настоящето производство. Преценката в обезпечителното производство се ограничава до това дали е налице обезпечителна нужда и дали ще се затрудни събирането на бъдещото публично вземане, като обезпечителната мярка не следва да води до сериозно възпрепятстване дейността на лицето (чл. 121, ал. 3 от ДОПК).

Съдът приема за правилни изводите в обжалваното решение, че наложените предварителни обезпечителни мерки са законосъобразни, при наличие на предпоставките по чл. 121, ал. 1 от ДОПК, както и, че не са налице доказателства, че същите водят до сериозно възпрепятстване дейността на ревизираното лице.

Ето защо, жалбата на [фирма] против Решение № ПО-24/18.02.2020 г. на Директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С., следва да бъде оставена без уважение.

Предвид изхода на правния спор, в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв. /петстотин лева/, на основание чл. 161 ДОПК вр. чл. 8, ал. 3 от Тарифата към Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 197, ал. 2 във връзка с чл. 144, ал. 1 от ДОПК, съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма],[ЕИК] против Решение № ПО-24/18.02.2020 г. на Директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С. , с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. № 202225-023-0000407/06.02.2020г., издадено от Б. Б. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С. като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА Е.“ О.,[ЕИК] да заплати на ТД на НАП-гр. С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв. /петстотин лева/.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: